

[Gade]

god dagsorden, og vi stemmer altså med glæde for den.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det er for straks at reagere på de tre kritiske bemærkninger, som fru Ritt Bjerregaard gjorde til vores dagsordensforslag.

Man havde gerne set en mulighed for at debattere tingene videre i Folketinget. Jeg mener ikke, at vi med denne dagsorden på nogen måde afskærer Folketinget fra at fortsætte debatten hverken i salen eller i udvalg.

Vi ved, at der i øjeblikket ligger en ansøgning i Finansudvalget. Den skal da debatteres videre. Vi ved, at vi i Markedsudvalget vil komme til at drøfte forhandlingsoplæg fra regeringen om den videre koordinering i EF. Det vil vi i Markedsudvalget blive nødt til at tage stilling til, og jeg ved, at vi i nævnet har nogle emner, som bl.a. hr. Ole Espersen har ønsket også at drøfte med regeringen, så det vil skam også komme op dér, og jeg er helt sikker på, at i andre udvalg vil den samme debat kunne køre videre.

Så sagde fru Ritt Bjerregaard, at Socialdemokratiet ikke kan lide for lange motiverede dagsordener. Det kan mit parti heller ikke, og jeg tror heller ikke, de andre regeringspartier kan, men vi har hæftet os ved det, som hr. Gade sagde for et øjeblik siden, nemlig at det i hvert fald er første gang, at vi her debatterer en samlet Østpolitik i – jeg havde nær sagt – nyere tid. Dertil kommer, at jeg har drøftet sagen med Folketingets formand, og jeg forstår, at man for nogen tid siden, da formanden hed Svend Jakobsen, har udtrykt, at man ikke bør lave motiverede dagsordener på over 150 ord. Jeg har ved en hastig optælling af vores fundet frem til, at den holder sig på ca. 130, måske 131 ord, så vi er et godt stykke fra den anbefalede overgrænse.

Endelig ordet »fortsat«. Vi mener helt klart, at der må være tale om, at regeringen fortsætter sin aktive politik over for Østlandene. Der har været adskillige initiativer, der har være bilaterale initiativer over for mindre østeuropæiske lande, og der har også været mange over for Sovjetunionen, så vi mener, at ordet »fortsat« er fuldstændig berettiget.

Fischer (KF):

Den dagsorden, som vi har fremsat forslag til

– og jeg tænker her på alle Folketingets partier undtagen Socialdemokratiet og Fremskridtspartiet – er udtryk for en positiv stillingtagen fra dansk side til den fremtidige Østpolitik, en tilkendegivelse af, hvordan vi vil engagere os i de kommende år. Jeg synes ærlig talt, at det kan overraske, at Socialdemokratiet har valgt at isolere sig fra Østeuropapolitikken.

Da jeg lyttede til fru Ritt Bjerregaards tale, kunne jeg ikke få andet indtryk, end at Socialdemokratiet faktisk ikke rigtig kan finde sine ben på dette område. Talen bar præg af én ting, og for at sige det lidt venligt var det, at man fra Socialdemokratiets side fortsætter med den løjerlige kritik, som var fremme på partiets landsmøde i september, og som man har stået helt isoleret med. Derfor fortsætter fru Ritt Bjerregaard med pindehuggeriet om »fortsat«. Der var for lidt konstruktivt i talen, men vi kan da glæde os over, at Socialdemokratiet nu trods alt vil stemme for dagsordenen. Tonen bliver herefter måske lidt mere positiv. Det kan vi da have.

Til hr. Riishøj, som normalt er et fornuftigt og meget vidende menneske, især vedrørende Østeuropa, skal jeg blot sige: Skal vi ikke glemme den sædvanlige koldkrigsretorik? Den er tiden da løbet fra. Jeg kan forsikre hr. Riishøj for, at da jeg i foråret havde lejlighed til at deltage i en flerpartikonference i Budapest, og da jeg benyttede samme toneleje som i debatten i dag, var der ingen – især ikke nogen af vores ungariske værter – der reagerede, som hr. Riishøj gjorde. Så skal vi ikke anlægge en mere positiv attitude over for Østeuropapolitikken? Hr. Riishøjs kollega hr. Gade gav udtryk for en sådan mere positiv holdning, og den mener jeg at hr. Riishøj skal lade sig inspirere af.

Riishøj (SF):

Jeg har ikke været til stede i Ungarn og ved ikke, om ungarerne rystede på hovedet eller roste hr. Fischer, så det kan jeg ikke checke, men polemikken med Socialdemokratiet, som skulle melde sig ud på grund af den lille nuance med »fortsat«, kan man rolig spare sig. Der ligger ikke nogen forskel i synspunkterne på det. Spørgsmålet om, hvor lange dagsordener skal være, er noget andet end det politiske indhold, som vi jo stemmer for alle sammen, så hr. Fischer kan rolig spare sig.